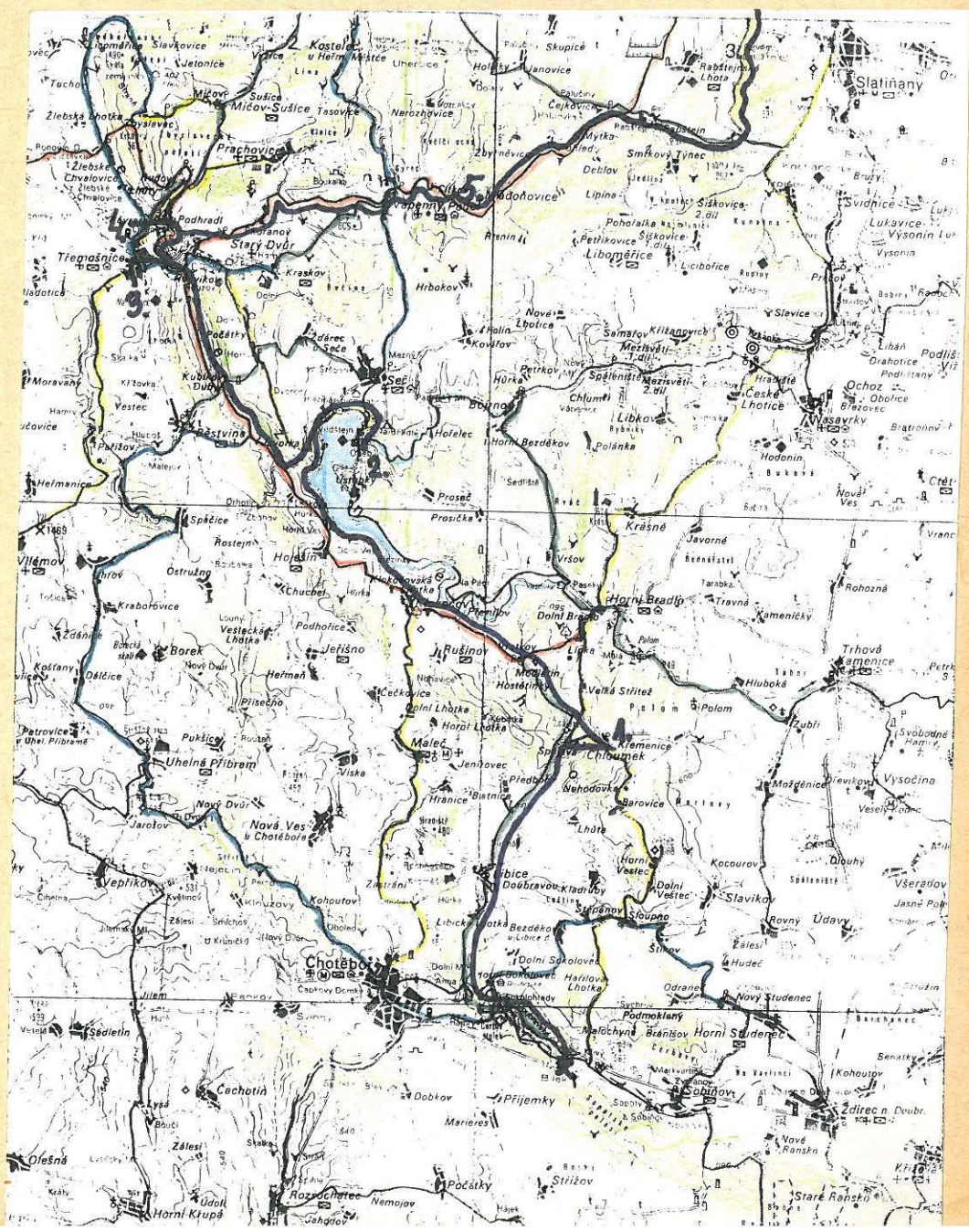

3 ÷ 4 ročník

SEČSKÁ PŘEHRADA

Motto:

"Kaisrové se smulovali, na Seō's udmi
neputovali, tejdem tady strádáme snad
se dřív uvrátíme. Pač loni nic nebylo,
všechno dobře skončilo (ať na pětá)." "

Všechny snímky pořízeny fotografickým aparátem
EFEKTA.

Členové výpravy: Tomáš - Kuře
David - Kalkun
Pavel - Šéf
Petr - Fabricio

1. DEN - (Jihlava, H. Brod, Bilek, Horní Sokolovec,
Libice n. Doubravou, Suchá, Lázy, Spálava,
Chloumek)

15km

Na počátku našeho druhého dne se nic mimořádného
nestalo. V 5^h hod odjíždíme společným vlakem do H. Broda.
V havlířkohobrodském nádraží jsme stáli orientaci, a
proto se vidíme podle vodiny v turistický laděném o-
blečení - myslíme si, že jedou stejným směrem
jako my. Tušili jsme správně, tato vodina nás zavedla
až do Bilek. Jako tradičně jsme ve vlaku posedli.

Cesta byla hledná. O to větší překvapení nás čekalo
venku. Já s Davidem jsme si uvařili sádky. Pavel nechtěl
zůstat poradit, a proto si vytáhl tašku svých "sádek" (po
převléčení napráhlo, byl to přechod od maminčiným zástěm).
7 Během jsme vyrazili do Doubravského údolí. Já
s Petou jsme už zde byli, a tak nebylo těžké na-
jít místo, kde uhn před tím tábořit. Shodou
okolností tam David našel igelit, který si hned vzal.
Vyděláme se na Šoholohmady, shálení dítvan v údolí.
Po prohlédnutí Šoholohmady odbočíme od údolí.
Ta vyprázdnění oboujch vtipů procházejme kolem
tábora postižených. Došli jsme až do Liberec. Doubrava,
kde jsme uvařili jabka. V jedné rannosti to už Petá v
sobě nevydržel a uhořel rozhrvtečy oesnech. Chotěli

Před zavřením samoobsluhy, Pavel ve své "sádce".

jsme si ve vsi koupit alespoň pivo, ale kromě jednoho obchodu bylo všude zavřeno. Tam nám ho stejně neprodali. 7 libie jsme po silnici. V Ldu odbočujeme do lesa, kde posídáme "bombastu" a uleháme k odpolednímu spánku. Když Davidovi, který jako vždy spát nemusí, pobíhá po lese a praská větve, jsme spali opravdu chvíli. Po odpočinku vyvšitíme a kolem 6⁰⁰ hod za poštujícího deště odcházíme do Chloumku. Míříme rovnou k hostinci. Pršelo opravdu hodně a proto vešitíme a poréjíme v útulné udlině. Tazla jsme na chvíli do hospody a decentně popili alkoholu, tajdali jsme to stranlovahy. V 10⁰⁰ hod jsem Pavel s Petou spát. Já s Davidem obchátime hostince a debatujeme o různých problémech. V noci nás vzbudili dva chlapci - dolaime, že spíme. Mezi sebou nás obvinili, že jsme jim vyházel z udliný dřvo. Spíme dál.

2. DEN - (Chloumek, Modletín, Vrátkov, Klokodov, Klokodovská Lhotka, Seč, Vledejeu, Oheb)

14km

Rdno kolem 8⁰⁰ hod odcházíme bez snídani z Chloumku. Snídani varíme asi o 3km dál v lese. Pavel uvařil kafe - bohužel žádný Vařut, ale docela krásná břečka. Po snídani pokračujeme dál lesem a vyprá-

víme si vřemé uhlavny (Cameg). Vidíme borovú lesy,

Na mltince za poledního východu slunce.

borovici (co by jsme za to před uchem dali). V Klokocově jsme si koupili pivo a David samozřejmě slané tyčty. Procházíme do Klokocovské Lhotky, kde se odpoušame od zmachy a putujeme podél pobřeží Sečské přehrady. Vody je tam málo a navíc je dost zelená. Zprvu jsme chtěli přehradu přeplavat na Petově spačku, ale von se bál, že by jsme narazili do nějaké podky a potopili se. Okus dál kupuje David vohliky. Cesta začíná být peklem. Procházíme mezi stany a ležícími lidmi. Uvědomili jsme si, že nemáme chleba,

ale nemůžeme ho nikde sehnat. Sedíme na pumpě u
hotelu a pišeme dopisy. Hnusili jsme napsat dopis i
na pivní táček (ten však nedošel). Já s Davidem jde-
me pro chleba do hotelu. Dvě pracující děvy nám však
nabídlý jenom gumový vohliky. Pavel s Petou, kteří
šli pro vodu byli úspěšnější. Pro chleba jsme se vráti-
li o pár set metrů zpět. Nakonec jsme museli koupit chle-
ba u "chlebovůna" (růžný prodáváč pečiva), který
si asi diktoval zaden starý chleba po 1 Kčs. Náš
pak přišel chléb za 15 Kčs. Cestou ke třicetinné hra-
du Oheb jsme si našli místo, kde se budem druhé
den koupat. Přicházíme na hráz. Na její levé straně
je už skoro neviditelná třicetinná hrada Vildštejn
a na druhé je třicetinná Oheba. Cestou k Ohebě
jsme si chtěli zhrátit, a proto i přes rdeň přeli-
žme mršně. Přesli jsme kus poloostrova a chtěli
stoupat strmým kopcem ke hradu. Škály však vedly
až do vody a my se potřebovali dostat ještě kousek
dál po břehu, kde už bylo jenom hrubé kamenní. Ná-
hodou kolem pluly na kánoe dvě děvčata. Když vidě-
li jak nešťastně kankáme na skálu, připluly k nám.
Teď však pro nás nastalo zdesení - mluví totiž
anglicky. David se, ale neúspěšně pokoušel a reptal se:
"Do you speak english?" A novina navíc jsme v tomhle

společali. Po chvíli mimického domlouvání jsme se do-
hodli, že jd' s Pavlem, jakožto žuseni vadači usedne-
me do kánoe a převezeme naše věci na místo určené.
Jízda to byla opravdu skvělá. Já jako háček a von
jako zadák. Zprvu jsme nebyli moc sekvani, ale pak
to přišlo a mohli jsme si dovolit jet i poradu. Pak
jsme se vrátili pro Davida a Petu. Když jsme přije-
li, David se snažil domluvit aspoň německy, ale
zmučil se jenom na: "ein". Pak jsme převezli ty dva
a naše "angličanky" (snad, jestli to nebyly holandské,
nebo něco jiného) za náma doplávaly. Korbáčili jsme
se dle našich možností a šlapali do kopce. Na hrade
jsme hledali nějaké místo ke spaní. Lehli jsme si pod
převís, kde byl, ale prach. Začali jsme vařit šoulet
(židovské jídlo). Chutnalo nám to opravdu málo a bylo
to poprvé (kromě reprůvek od Davida) co jsme jidlovho-
dili. Snažime se zolat převís nad námi, ale když jsem
na něm uvízl, zdeme se mdeji koupat na místo, kde
jsme "kecali" s angličankama. David s Petou pla-
vali až na druhý břeh. David měl v uchu svoji hmo-
ždinu. Já s Pavlem jsme to obrátili až v půlce
(naplavali jsme se v životě až až). Když jsme se vrátili
ke hrade, našel jsem na rýthku hradi vře trav-
naté místo, jako stvořené pro noce. Ihned jsme se pře-

stěhovali (porději jsme toto místo vyhlásili za nejlepší
bivak). David s Pavlem pořád (a snad ještě dnes)
vzpomínají na ten vnitřní rozhovor s angličankou
a dlouho do noci nemohou usnout. Spíme.

3. DEN - (Cheb, Seč, Javorka, Hedvikov, Trěmošnice) Mk
Ráno se nám nechce vstávat. Až kolem 10⁰⁰ hod odchá-
zíme od mlčeviny. Tentokrát jdeme po silnici. K na-
šemu překvapení to bylo kratší a lehčí než včera.
Počasí je skvělé. Jdeme se hned koupat. Dnes ne-
máme v plánu ujet moc kilometrů a tak se chce-
me a vady válet dlouho. Já s Petou jsme to nemohli
na slunci už vydržet a šli jsme na pivo. Když jsme
uši po hodině a půl přišli, leželi už kousek vedle
nás čtyři děvč. Divaly se na nás všelijak. David,
Petě a Pavel plavou k bůj. Po chvíli k nim připla-
valy polské dívky nevalného vzezření. Zeptali se
jich jestli umí polsky a chtěly se utopit. Když
vzlekli z vody počali se opět opalovat. Netušili však
jaký to na nich zanechá následky. Odpoledne s ubi-
vajícím sílou slunečním paprskem vyrazíme směrem
do železných hor. V železných horách se nám
vůbec nelíbí. Jsou tady jenom listnáče. Navíc le-
tí praské popruh a jeho batohu od tatínka vojáka.

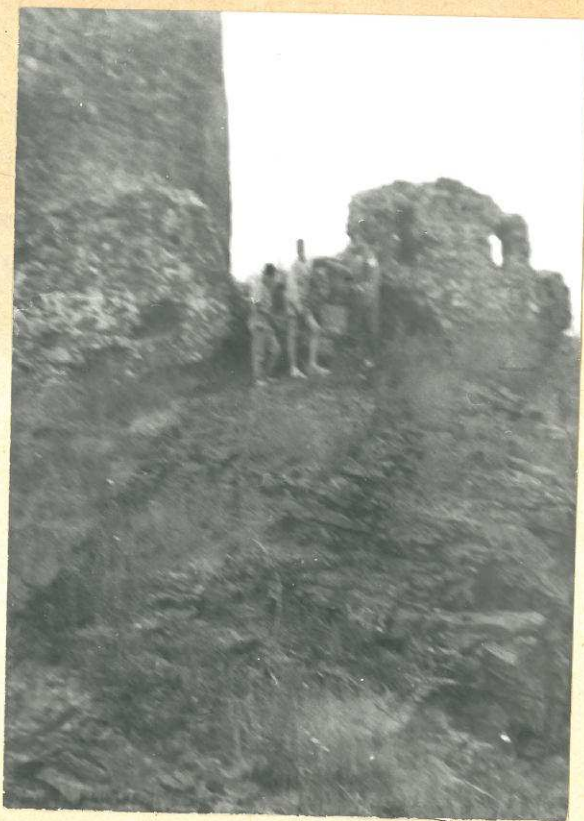
začalo se stínit a my se dostáváme k továrně, která leží kousek před Trěmošnicí. Působí na nás děsivě. Zpola vzbořená, zarostlá listnatýma stromama, nemůžeme popsat zdi... Člověk by neveril, že se v téhle továrně ještě pracuje. U cesty je odporná socha dvou ještě odpornějších slévaců s hlnatěma prdelem. V Trěmošnici si kupujeme pivo. Já s Davidem se vydáváme hledat nocleh. Pavel s Petou na nás čekají před hotelem. Obě dva mají asi 60% těla spáleného a nemůžou chodit. Začíná pršet. Ideme spát na staveništi. Já s Pavlem vytahujeme naše igelitové "ždánky". Petá s Davidem spí pod svým černým igelitem. Kromě Pavla všichni usínají (boli ho spáleniny).

4. DEN - (Trěmošnice, Podhradí, Lichnice)

6km

Ráno nás budí stavební stroje jezící po staveništi. Opět prší a my se po rychlé snídani jdeme schovat do hotelu. Asi do 11⁰⁰ hod sedíme na schodech hotelu a čteme deník Prostor. Přestává pršet a my se vydáváme na cestu. Prošli jsme opět kolem děsivě továrny a jdeme lesem. Teče zde potok, na kterém jsou podivné hráze. Na protější straně jsou zpola zručené divné stavby. Vyprávíme si o tom, jaké by to bylo, kdyby

jsme měli nějaký pořádek motorhy. Během
rozhovoru docházíme k hotelu. Tam chvíli
odpočíváme. Po chvíli jdeme dál a ze silni-
ce vidíme skvrnou zřícenin na trav-
natém kopci. Ihned jsme se rozhodli, že tam
strávíme noc. Cestou ke zřícenině tuháme
jabka. Máme s sebou plno bagly. Přicházíme
ke hradu a jako uoceli jsme si zvolili trav-
natý plácek před vstupní bránou. Sandaly jsme
batohy a i přes záhad vstupn jsme začali s
prohledkou hradu. K té také patří ložna
mezi netřeškem a kamením. Potom jsme
šli odpočívat. Petá spal a my jsme si četli
noviny. Sídla k večeři jsme měli málo, hlav-
ně chleba, a tak jsme si ho museli rozděliti.
Pomocí sivek jsme louskali o jednotlivé díly a
já si vybral ten nejmenší. Na místě našeho
bivaku val příjemný osvěžující vítr, ale v
noci jsme já s Pavlem nemohli vůbec spát,
protože ten byl dost nerovný.

Na Lichnici
zleva: Petř, Pavel
a Tomáš

5. DEN - (Lichnice, Podhradí, Stang dvůr, Skomarov,
10km Vápenung podol, Cithov, Mladouňovice, Pohled)
Náho pronás bylo veselé. David se totiž probudil
s obřím okem - kousl ho asi v noci komár. Já s
Pavlem jsme si toho všimli hned, ale Petř to
zjistil asi tak kolem oběda. Dopoledne jsme
šli s Petřem koupit do Podhradí jídlo. Když
jsme se vrátili, stáli u hradu turisté z
Francie, hudečkali tam a leželi po vrátech u
brány. Všichni čtyři jsme z toho byli rozladě-
ni. Odcházejme. Při cestě z Podhradí trháme

housky, procházíme Starým Dvorem a potom
jdeme dlouhou dobrou polem. Zařazujeme se
až u velkého kamene, u kterého se také fotíme.
Z čeho je kámen složen nám však zůstalo u-
tajeno.

David se svým obřím oken.

Přecházíme silnici a vcházíme do lesa. Cestou nás
lavel poučuje o různých dezénech pneumatik (je
čerstvý drvitel řidičáků). V lese se ozývá houkání
zlomů. Docházíme do Vápenného Podolí, kde
by mělo být koupaliště. Bloudíme po vesnici
a hledáme ho. Lavel s Davidem jdou do hospo-
dy pro vodu. Sehnali si až u hydrantu. Za hos-
podou našli koupaliště. Podobalo se vosolovitě-
mu kvádrům zelené barvy u Peti doma na skříně

(ou tomu říká akvárium). Ve vsi jsou všechny obcho-
dy zavřené a tak losujeme, kdo půjde do 5 km
vzdálené vesnice pro chleba. Opět „vítězím“ já
a jde se znovu ještě pětá. Zeptali jsme se, kde
najdeme koupaliště. Když jsme tam došli, tak se
s Petou ihned vydáváme na cestu. Celou cestu
jdeme po silnici a stopujeme auta. Necelý kilo-
metr před cílem nám zastavil žigalik. Při vy-
stupování z auta Petá ušklíbl u dveří kličku.
V obchodě nám prodali jenom poslední polovi-
nu chleba. Zpátky jdeme pěšky. Máme takový
hlad, že nás napadlo chleba sníst a kličku
řít, že jsme ho nesehnali. Zachovali jsme se
vsak slušně a donesli ho až ke koupališti. Vo-
da byla sice dost špinavá, ale přesto jsme se
koukali. Já s Pavlem jsme šákali přímo vzorové
šišky, ale odezvu to u nikoho nemělo. Po vykou-
pání jsme se vrátili na začátek V. Podolí a po-
kráčovali chatovou oblastí do Cithova. Místo
na spaní jsme si moc vybírat nemohli a tak jsme
se utábořili za Cithovem na vozešti v lese. Při
přípravě jídla nám začal hořet velký pavěz, ale
Pavel ho našťěstí uhasil. Pojedli jsme Petou
shvělou konzervu a šli spát.

G. DEN - (Mladoňovice, Pohled, Rabštejská Lhota,
Chváclim, H. Brod, Štoky) 14 km
Ráno nás vzbudili nejací strážníci co vedle nás
vězeli do věro. Během chvíle jsme připraveni k
odchodu. Pokračujeme dál lesem, ale po chvíli
ztrácíme trať. Museli jsme se vrátit. Na konci
jsme trať našli. Docházíme až do Mladoňovic,
kde sháníme vodu - máme jí akutní nedostatek.
Za Petřovi peníze jsme nakoupili jídlo. Všichni jsme
si i usenín, ale brzo jsme vstáli, že nejsou z
Kostelce. Vypadaly totiž hrozně. Potom jsme odpo-
čívali pod stromem a trhali z něj kousky. Máme
v plánu se jít podívat na hrčeniinu hradu Rab-
štejska. Procházíme kolem řeky, kde mají podivné
klece. Po 2 km odbočujeme ze silnice do lesa
a přicházíme pod hrad Rabštejský. Odpočíváme
pod kilometrovníkem a dojdeme poslední zby-
tky zásob. Z počátku jsme se zde chtěli utábořit,
ale pak nás napadla opravdu škvělná myšlenka.
Dojdeme do Chváclim, z Chváclim pojedeme v la-
kem do H. Brodu (tam posadíme Petřu na vlak
do Sihlavy) a odtud uděláme noční pochod do
Sihlavy. Kůže, která dosáhla svého nejvyššího
stádia a postihla Petřu se projevovala děsivě.
Jeho tělo tam bezvládně leželo mezi kámeny.

Petřou ubývájí síly.

Nechali jsme ho odpočítat a vydáváme se ke zřítel-
nině. Hrad byl skoro celý zborěný. Když jsme se
vzdáli, Petř se zvedl a my odcházíme směrem
na Chrudim. Krom toho, že Petř nestačil našemu
tempu a snažil se nás zpomalit obtáčením za-
chroptěním se až do Chrudimi nic nestalo. Koupili
jsme si lístky na vlak a čekali na odjezd. Ve
vlaku se nám Pavel svěřil, že přijde na vojnu.
A to nám před prázdninami říkal, že už studo-
vat nebude. V H. Brodě jsme posadili Petřa na vlak,
popřáli mu šťastnou cestu a sami se šli plákat po
městě. V potravinách nás upoutala pěkná prodává-
ka a tak jsme si tam koupili rohlíky. Po prohlídce
obchodu odcházíme do Jihlavy. Kousek za restaura-
ci „Selská jizba“ si na odbočce od hlavní silnice

varíme večeri. Jsme středem pozornosti všech kolem
jedoucích řidičů. Převlékli jsme se do světlého
oblečení (kvůli lepší viditelnosti) a vydali jsme
se po silnici na Sihlavan. Oproti pokročilé tuně
ubíhala cesta dobře. Kousek před Štokama sedíme
na svedidlech, debatujeme o hvězdách a Pavel nám
ukazuje Kasiopeu.

7. DEN - (Štoky, Pávor, Sihlavan) 26km

Ve Štokách nás zastavil slovenský řidič a ptal
se jestli jede dobře na Sihlavan. Chtěl nás
svězt, ale my jsme ho odmítli. Když jsme
došli k pávovskému koupališti, tak jsme se
chtěli vykoupat. Plot se nám přelíznat ne-
chtělo a tak sedíme na silnici a odpočívá-
me. Rozhodli jsme se, že na jaře půjdeme
pochod Praha - Prece. Chtělo se nám spát, a
tak jsme opět vyrazili, náš cíl byl PKO v
Sihlavě. Cestou k „vlehači“ tuháme jabka.
Z nádraží jdeme na „Pekdō“. Když jsme do-
razili byli asi 2⁰⁰ hod. Ihned jsme vyndali
spacinky a za huků divoké zvěře usnuli
na podiu. Ráno nás vzbudili kolem chodící
lidé. Pohledy, které na nás vrhali nebyly
zrovna přívětivé. Stáli jsme si věci a odešli

k Davidovi. Byl doma sám, a tak nám udě-
lal snídani (francouzské chleby). Museli
jsme uznat jeho částečné kuchařské kva-
lity. Po snídani jsme se vydali za Petou. Dou-
fali jsme, že v pořádku dovezl domů. Řekl
nám, že mu nic není (???), a tak jsme se
rozešli domů.

Tak se skončil náš druhý vandr.

02037
Platí jeden den
1/1 1/2 1/4
Z PADIH
do TB
přes
2. tř. osob. vlak
Kčs 8.00
X-91
02037

Havlíčkův Brod E
Hamry nad Sázavou
Humpolec
Jihlava město
Leština u Světlé
Malý Beranov
Vilémovice
Ždírec n. Doubrav.
2. třída osobní vlak
Platí 1 den
Kčs 8,00
02844

